

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

מעשה ה'
מרב ובן יחיד
גליון 107

שבת שלום, קוראים יקרים!

פידוע בין אנשי שלומנו, שהמעשה מרב ובן יחיד ה'ה ספור אמתי, ומהרנ"ת זכרוננו לברכה כשנסע אל רבנו, פגש באביו של הבן היחיד, שחזר מרבנו בכבי על אבדן בנו. (שש"ק) ובקץ תקס"ו ספר רבנו ז"ל לתלמידיו את כל המעשה.

ועם כל זה אנו רואים שהספור נכתב גם בספורי מעשיות משנים קדמוניות, שרבנו ז"ל הפליג מאד בגדלתם, כמו שנשמע מפיו הקדוש בפרוש שהמעשיות שספר הם חדושים נפלאים ונוראים מאד, וראויים לדרשם ברבים, (חיי מוהר"ן ס"ג) והם מסגלים מאד אפלו רק לקרא אותם בלי להבין, וכל מלה ואות זה מכון ומדקדק, ומזה תלמד שבכל דבור ודבור של המעשיות יש מכון גדול מאד מאד מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. (שיחות הר"ן קמח) אפטר להבין מזה, שהמעשה מרב ובן יחיד אינו רק מעשה שהיה, אלא זה מעשה כללי, שקורה בכל דור ודור, אצל כל אחד ואחד לפי בחינתו.

רבנו ז"ל מתאר את הרגשת החסרון שלנו, "שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו". מי לא מתחבר לתחושת החסרון הזאת? משהו חסר לי, לא יודע מה אני רוצה, לא מרגיש טעם במה שאני עושה, מתחילים לחפש בארונות, אולי חסר לי משהו לאכל... משהו מתוק... משהו חסר!!!!

הבן יחיד במעשה שלנו היה בעל מדרגה, הוא כבר הבין שמה שחסר לו בחיים זה קטר עם ה', חסר לו טעם בתפלה ובלמוד, "והיה לומד ומתפלל תמיד", היה לו התמדה בלמוד, וגם היה מתפלל, אך היה חסר לו הטעם, הנעימות והמתקנות, החשק והרצון בעבודת ה'. "ונתנו לו עצה שיסע לאותו צדיק". מה העצה להרגשת החסרון וחסר הטעם

בעבודת ה'? לנסע לצדיק! רבנו ז"ל מלמד אותנו, שהחסרון אינו סתם דמיון, משהו באמת חסר לנו, והצדיק האמתי הוא יודע מה באמת חסר לנו, הוא ידע את מה שהבן יחיד לא ידע, "שאותו בן הנ"ל עשה מצוה שבא על ידה לבחינת מאור הקטן" הצדיק רואה ויודע את המצוות והמעשים טובים שעשינו, וגם למה אנו יכולים לזכות על ידי זה, אך בשביל זה צריך לנסע ולהגיע אליו.

אחרי שהבנו עד כמה יקר ונצרך לנסע לצדיק, אפטר גם להבין למה יש על זה כל כך הרבה מניעות. "והמניעה הגדולה שבכל המניעות היא מניעת המוח" (ליקוטי מוהר"ן תנינא מ"ו) השכל לא מבין מה הקטר בין הנסיעה לצדיק לחסר הטעם שלי בחיים. איך בדיק זה הולך לעזר? זה לא ענין שאפטר לשכל להבין, כמו שגם אינו מבין את הרגשת החסרון, "שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו", השכל לא מבין מה חסר לה? מה לא טוב? שזה עקר המניעה והבלבול שמרחיק את האדם מלהגיע לצדיק, וכמו שאנו רואים במעשה זה, אפטר לבלות את כל ימי חיינו בתוך המניעות והבלבולים האלו, כי השכל יכול מאד לבלבל, כמו שאמר רבנו "כשאדם הולך אחר שכלו וחכמתו, יוכל לפל בטעותים ומכשולות רבים, ולבוא לידי רעות גדולות, חס ושלום" (ליקוטי מוהר"ן תנינא י"ב) על כן צריך להתפלל ולבנות הרבה לפני ה' יתברך, כדי לזכות לדעת ושכל אמתי, כמו שיודע האמרה בין אנ"ש, ש"שכל" זה ר"ת שפכי כמים לבך...

אשרי מי שזוכה לשפר את כל המניעות, ועוד בחיים חיותו לנסע לצדיק האמתי, ויקבל את האבדות והתקונים שצריך לקבל, עין לא ראתה... אמן.

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה ח' מרב ובן יחיד שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

עמו, כי לא רצה להניח אותו לנסע לבדו, מחמת שהיה בן יחיד.

ואמר לו אביו: הלא תראה שאסע עמו, ואראה לך שאין בו ממש. ואסרו המרכבה ונסעו. אמר לו אביו: בזה אנסה: אם יתנהג כסדר, הוא מן השמים, ואם לאו - אינו מן השמים, ונחזר.

ונסעו ובאו אל גשר קטן, ונפל סוס אחד, והמרכבה נתהפכה וכמעט נטבעו. אמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג כסדר, ואין הנסיעה מן השמים, וחזרו.

וחזר הבן ללמוד, ושוב ראה החסרון שחסר לו ואינו יודע. וחזר והפציר באביו כנ"ל, והכרח לנסע עמו שנית וכשנסעו העמיד אביו הנסיון כבראשונה אם יתנהג כסדר.

ונזדמן פשהיו נוסעים ונשברו שני הידות, (שקורין אקסין), ואמר לו אביו: ראה שאינו מתנהג לנו לנסע, כי האם זה דרך הטבע, שישתברו שני האקסין? וכמה פעמים שנסעו עם המרכבה הזאת, ולא נזדמן כזאת. וחזרו.

וחזר הבן הנ"ל לדרפו, כנ"ל (הינו ללמוד וכו', כנ"ל), ושוב הרגיש החסרון, כנ"ל, והאנשים יעצו אותו לנסע. וחזר לאביו והפציר אותו, כנ"ל, והכרח לנסע עמו עוד.

מעשה ברב אחד, שלא היה לו בנים. אחר-כך היה לו בן יחיד וגדל אותו והשיא אותו, והיה יושב בעליה ולמד כדרך אצל הגבירים,

והיה לומד ומתפלל תמיד, רק שהיה מרגיש בעצמו שחסר לו איזה חסרון, ואינו יודע מהו, ולא היה מרגיש טעם בלמודו ובתפלתו.

וספר לפני שני אנשים בני הנעורים, ונתנו לו עצה שיסע לאותו צדיק. ואותו בן הנ"ל עשה מצוה שבא עלידה לבחינת מאור הקטן.

והלך אותו הבן יחיד וספר לאביו, באשר שאינו מרגיש טעם בעבודתו, כנ"ל וחסר לו, ואינו יודע מהו. בכך הוא רוצה לנסע לאותו צדיק.

והשיב לו אביו: איך אתה. בא לנסע אליו? הלא אתה למדן יותר ממנו ומיחס יותר ממנו? לא נאה לך לנסע אליו, כלך מדרך זו! עד שמנע אותו לנסע.

וחזר ללמודו ושוב הרגיש חסרון, כנ"ל, והתייעץ שוב עם אותן האנשים הנ"ל, ויעצו אותו כמקדם לנסע להצדיק, ושוב הלך לאביו, והטה אותו אביו ומנע אותו כנ"ל. וכן היה כמה פעמים.

והבן הנ"ל היה מרגיש שחסר לו, והיה מתגעגע מאד למלאות חסרונו, ולא ידע מהו, כנ"ל, ובא עוד לאביו והפציר בו, עד שהכרח אביו לנסע

וְאָמַר לוֹ הֲבֵן שְׁלֹא נֶעְמַד עוֹד עַל נְסִיּוֹן כְּזֶה, כִּי זֶה דֶּרֶךְ הַטֹּבֵעַ, שְׁנוּפֵל סוֹס לַפְּעָמִים, אוֹ שְׁנֵשֶׁת־תְּבָרִין הָאֲקָסִין, אִם לֹא שְׁיֵהִיָּה אִיזָה דְּבַר מְרָגֵשׁ מְאֹד. וְנִסְעוּ וּבָאוּ לְקַרְעֵטְשִׁמְעַ לְלוּן, וּמְצָאוּ שָׁם סוּחַר, וְהִתְחִילוּ לְסַפֵּר עִמּוֹ כְּדֶרֶךְ הַסּוּחָרִים, וְלֹא גָלוּ לוֹ שֶׁהֵם נוֹסְעִים לְשָׁם, כִּי הָרַב הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ בְּעֵצְמוֹ לֹמַר שְׁנוּסְעַ לְאוֹתוֹ הַצְּדִיק, וְהָיוּ מְדַבְּרִים מֵעֵסְקֵי הָעוֹלָם, עַד שֶׁבִסְבוּב הַדְּבָרִים הִגִּיעוּ לְסַפֵּר מִצְדִּיקִים, הֵיכָן נִמְצָאִים צְדִיקִים,

וְסַפֵּר לָהֶם שְׁשָׁם נִמְצָא צְדִיק, וְשָׁם, וְשָׁם, וְהִתְחִילוּ הֵם לְדַבֵּר מֵהַצְּדִיק שֶׁנִּסְעוּ אֵלָיו.

הַשֵּׁיב לָהֶם: זֶה? (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) הֲלֹא קָל הוּא, כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו מִמְּנֹה, וְאֲנִי הָיִיתִי שָׁם, שְׁהָיָה עוֹבֵר עֲבָרָה.

עָנָה אָבִיו וְאָמַר לְבָנוֹ: הֲרֵאִיתָ, בְּנִי, מַה שְׁזָה הַסּוּחַר מְסַפֵּר לְפִי תַּמּוֹ: וְהֲלֹא הוּא נוֹסֵעַ מִשָּׁם. וְחִזְרוּ לְבֵיתֶם.

וְנִפְטַר אוֹתוֹ הַבֵּן, וּבָא בַּחֲלוּם לְהָרַב הַנַּ"ל אָבִיו, וְרָאָה אוֹתוֹ שְׁהָיָה עוֹמֵד בְּכַעַס גָּדוֹל וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: לָמָּה אַתָּה בְּכַעַס כָּל־כֶּף?

וְהַשֵּׁיב לוֹ שִׁיסַע לְאוֹתוֹ הַצְּדִיק הַנַּ"ל (שְׂרָצָה לְנִסְעַ עִם בְּנוֹ אֵלָיו, כַּנַּ"ל), וְהוּא יִגִּיד לָךְ עַל מָה אֲנִי בְּכַעַס. וְהַקִּיץ, וְאָמַר שְׁמִקְרָה הוּא. אַחֲרֵיכֶן חָלַם לוֹ עוֹד כַּנַּ"ל, וְאָמַר שֶׁהוּא גַם־כֵּן חָלוּם שְׂוֹא, וְכֵן עַד שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים. וְהִבִּין: הֲלֹא דָבָר הוּא. וְנִסַּע לְשָׁם.

וּפָגַע בְּהַדְרָךְ אֶת הַסּוּחַר שֶׁפָּגַע מִקֶּדֶם, בְּעֵת שֶׁנִּסַּע עִם בְּנוֹ, וְהִכִּיר אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא אַתָּה הוּא שְׂרֵאִיתִיךָ בְּאוֹתוֹ הַקַּרְעֵטְשִׁמְעַ? וְהַשֵּׁיב לוֹ: בְּנֹדָאֵי רֵאִיתָ אוֹתִי. וּפְתַח פִּיו וְאָמַר לוֹ: אִם תִּרְצָה, אֶהְיֶה בּוֹלַע אוֹתְךָ. אָמַר לוֹ: מָה אַתָּה מְדַבֵּר?

הַשֵּׁיב לוֹ: זְכוּר אַתָּה, כְּשֶׁנִּסְעַתָּ עִם בְּנֶךָ. וּבַתְּחִלָּה נָפַל סוֹס עַל הַגֶּשֶׁר וְחִזְרָתָ. אַחֲרֵיכֶן נִשְׁבְּרוּ הָאֲקָסִין, אַחֲרֵיכֶן פָּגַעְתָּ בִּי, וְאָמַרְתִּי לָךְ שֶׁהוּא קָל.

וּמֵאַחַר שֶׁפְּטַרְתִּי אוֹתוֹ, אֶת בְּנֶךָ, עִכְשָׁו אַתָּה רִשְׁאֵי לְנִסְעַ, כִּי הוּא הָיָה בְּחִינַת מְאוּר הַקָּטָן, וְהַצְּדִיק הַנַּ"ל הוּא בְּחִינַת מְאוּר הַגָּדוֹל, וְאִם הָיוּ מִתּוֹעֲדִים יַחַד, הָיָה בָּא מְשִׁיחַ; וְכִיּוֹן שֶׁפְּטַרְתִּי אוֹתוֹ, אַתָּה רִשְׁאֵי לְנִסְעַ.

וּבַתּוֹךְ דְּבָרָיו נֶעְלַם, וְלֹא הָיָה לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר. וְנִסַּע הָרַב אֶל הַצְּדִיק וְצָעַק: חֲבַל! חֲבַל! חֲבַל עַל דְּאַבְדִּין וְלֹא מִשְׁתַּכַּחֵין!

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשֵּׁיב נִדְחֵינוּ בְּקָרוֹב, אָמֵן.
וְזֶה הַסּוּחַר הַנַּ"ל הָיָה הַס"מ (הַסְּמ"ךְ־מ"ם) בְּעֵצְמוֹ (שֶׁנִּדְמָה לְסוּחַר וְהִטְעָה אוֹתָם, וְאַחֲרֵיכֶן, כְּשֶׁפָּגַע שְׁנִית בְּהָרַב הַנַּ"ל, הִתְגַּרָּה עִמּוֹ הוּא בְּעֵצְמוֹ עַל אֲשֶׁר שָׁמַע לְעֵצָתוֹ, כִּי כֵן דִּרְכּוֹ, כִּידוּעַ),

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִצִּילֵנוּ.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס אעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ח' - מרב ובן יחיד

- נסעו לצדיק אחר.
 חזרו לביתם.
- י. מה קרה לבן יחיד אח"כ?
 נפטר.
 נהיה למדן גדול.
 עזב את לימודו.
- יא. מה ענה הבן יחיד לאביו, כשנראה לו בחלום?
 שילמד תורה לעילוי נשמתו.
 שיסע לצדיק כדי לפגוש את הסוחר בדרך.
 שיסע לאותו צדיק ויגיד לך למה אני בכעס.
- יב. מה קרה לרב, בדרך לצדיק, לאחר החלום?
 נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
 פגש את הסוחר.
 נשברו שני הידות של המרכבה.
- יג. מה אמר הסוחר לרב?
 שיסע מהר לאותו צדיק.
 שיחזור לביתו.
 אם תרצה אהיה בולע אותך.
- יד. מה היה קורה אם הבן היה נפגש עם הצדיק?
 היה נבנה הבית המקדש.
 היה בא משיח.
 היה למדן יותר.
- טו. מה צעק הרב כשהגיע לצדיק?
 אין שום יאוש בעולם כלל.
 חבל, חבל.
 תן לי דרך תשובה.
- טז. מי היה באמת הסוחר שפגשו באכסניא?
 הס"מ בעצמו.
 אחד מבני הנעורים.
 מלך, שהתחפש כסוחר.

- א. מה היה חסר לבן יחיד?
 לא היה יכול ללמוד.
 לא היה מרגיש טעם בלימודו ובתפילתו.
 לא היה יכול להתפלל.
- ב. איזה עצה קיבל?
 לנסוע לאותו צדיק.
 ללמוד חזק יותר.
 לעשות חסד עם הזולת.
- ג. מי נתן לו את העצה?
 אביו.
 רבו.
 שני אנשים בני הנעורים.
- ד. ע"י איזה מצוה הגיע הבן לבחינה "מאור הקטן"?
 למד הרבה שעות רצופות.
 התפלל בכוונה ובדביקות.
 רבינו לא פירש איזה מצוה.
- ה. מה ענה לו אביו כשביקש לנסוע לצדיק?
 אתה למדן יותר ממנו.
 אתה מיוחס יותר ממנו.
 שתי התשובות נכונות.
- ו. למה הוכרח אביו לנסוע עמו לצדיק?
 כי לא רצה להניח אותו לנסוע לבדו.
 כי רצה לעשות מסחר שם.
 כי הוא רצה ג"כ להכירו.
- ז. מה קרה בפעם השניה בדרכם לצדיק?
 נפל סוס אחד וכמעט נטבעו.
 פגשו את הסוחר באכסניא.
 נשברו שני הידות של המרכבה.
- ח. מה סיפר להם הסוחר על אותו צדיק?
 שהוא בחינת המאור הגדול.
 הוא קל ועבר עבירה.
 שהוא צדיק גדול מאוד.
- ט. האם הרב ובן יחיד המשיכו לנסוע לצדיק?
 המשיכו.

השם יתברך ישיב נדחנו בקרוב אמן - בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72